

Winds travel far and beyond, but they always
return home...

One summer afternoon	-- 4
The making of this album	-- 6
My friends	-- 10
About the songs	-- 14
A thousands thanks	-- 20
The picture diary	-- 22
Those who made this album come to life	-- 30

"To my parents, and as always, for L..., the wind beneath my wings"

One summer afternoon

— Home

A sense of place. A cultural anchor. A life legacy.

In my previous albums, I have collaborated, worked with outstanding musicians, producers, composers, from around the globe. My music has found its place in homes far and wide, I have performed and brought the dan-tranh to audiences around the world. I knew that this was a blessing, an immense honor.

Yet, something was still missing deep down inside me.

Just last summer, I was getting some rest in my country-house south of France after an exhausting tour. I had settled down in France, my second home, for more than half of my existence. One lazy afternoon, I suddenly knew what was missing: an album entirely “made in Vietnam”, an album that I would collaborate, play, record with my fellow countrymen, just us.

It was an emergency; it was vital. I had to begin right away, on the spot. I then drafted all the ideas, the music I had in mind for this new project.

The next day I called my friend Son Mach in Vietnam, a promising musician I had already worked with in two tracks from my album “Beyond Borders”, told him what I had in mind. I said that it was urgent, that it had to be done this very moment. I said I wanted a musician from my homeland to do this with me, that he had to help me audition young musicians from Vietnam to be part of this enterprise. Son said Yes instantly.

Roots are everything. They help us reach out even further to distant places and voices. They help us to connect, to share, to learn. And most of all, to love.

I am proud of my roots. I am proud to be part of Mother Earth and her children.

— Quê nhà

Vùng đất chứa chan tình thương, điểm tựa văn hóa, di sản của sự sống.

Trong những album trước, tôi đã cộng tác, làm việc với rất nhiều nhạc sĩ, nhà sản xuất, nhà soạn nhạc nổi tiếng từ khắp nơi trên thế giới. Âm nhạc của tôi đã được người nghe yêu thích, tôi đã mang đàn tranh đi lưu diễn khắp toàn cầu. Đây là một điểm phúc và một điều vinh hạnh.

Song, trong tim tôi vẫn man mác thiếu một điều gì đó...

Mùa hè vừa rồi, sau chuyến lưu diễn tốn khá nhiều công sức, tôi xuống vùng quê yên bình miền Nam nước Pháp nghỉ ngơi. Tôi đã định cư tại Pháp hơn cả nửa cuộc đời, và coi nơi này như quê hương thứ hai của mình. Một buổi chiều oi ả, tôi chợt nhận ra điều mà vẫn còn thiếu trong tim tôi chính là một album nhạc hoàn toàn thực hiện với đồng hương của mình. Một album mà tất cả nghệ sĩ cộng tác, thâu âm đều là người Việt. Chỉ người Việt mà thôi.

Khẩn cấp và cần thiết. Tôi phải làm ngay lập tức, không chần chừ. Và lúc đó, trong đầu tôi nảy ra những điệu nhạc, những ý tưởng để đưa vào dự án mới.

Ngay ngày hôm sau, tôi đánh điện cho người bạn thân nhứt của tôi ở Việt Nam: Sơn Mạch, một nhạc sĩ đã từng thâu âm 2 bài nhạc trong album “Beyond Borders”. Tôi chia sẻ với Sơn những mong muốn của tôi, chuyện rất gấp như thể làm ngay cho bằng được. Ý tôi muốn thực hiện album này với các nhạc sĩ trẻ tài năng ở Việt Nam. Sơn đồng ý ngay, không nhưng nhì gì cả.

Nguồn cội là tất cả. Gốc gác mang ta đi xa đến những chân trời mới, giúp ta kết nối, chia sẻ, học hỏi; và trên hết, đem lại tình yêu thương.

Tôi rất tự hào về nguồn cội của mình, tự hào là người con của Đất Mẹ.

In my previous albums, I have presented and re-created music pieces of Ancient Vietnam from the Imperial, Theatrical, Scholars'... Schools.

Here are centuries-old Folk songs from my homeland, songs sung by people in rice fields, in villages from the Northern to the Southern regions of Vietnam, with a stop by the popular neighborhoods of the city of Huế, our ancient Imperial City.

These are songs I've heard during my childhood. Traditionally, these songs were not played on musical instruments until a few decades ago, being orally transmitted from generation to generation for hundreds of years. For this album, I have, with Son, recreated, re-structured, harmonized each piece.

Some songs have even undergone new rhythmic changes.

My goal was to give them another existence, to bring them out into a new light, but at the same time keeping the essence of our several century-long traditions.

Though I used certain playing techniques on the dan-tranh that I have invented, most of the time, I have meticulously kept the ancient playing techniques that I have learned from my Master, techniques that are now endangered.

To make something new, I wanted the past to be perfect, authentic.

Son and I started working on the songs, end of July. We spent the summer corresponding via Viber, correcting, improving drafts we sent each other 3 times a week. Last week of August, the scores were ready. We had worked day and night to make this happen.

For the whole month of September, musicians we had cast for the recording sessions practiced their parts.

Mid-October, I flew back to Vietnam to rehearse with everybody, the week after that, we started a "premiere" tour. Just 5 days before I went back to France, my Vietnamese friends recorded their parts at the studio. Back in Paris, the dan-tranh was recorded at Studio Séquence with Thomas Vingtrinier-- probably the best acoustic sound engineer in France -- in the control room. Everything was edited, mixed, mastered in December.

It took me barely six months to have this album done. 14-hour days were daily bread, but now I feel replenished, fulfilled, grateful and happy.

Son was an incredible musician to work with, understanding instantly my views and was so patient with my "quick temper" when things were delayed or demanded improvement. His devotion to Music has no limits. His talent is undeniable and Son is always eager to learn more. We have mutually enriched our musical experiences during this adventure. Thank you, Son.

Quá trình thực hiện Album

Trong những album trước, tôi đã giới thiệu và biên soạn lại các bản cổ nhạc Việt Nam từ các môn đồn ca tài tử, hồ quảng Nam bộ, nhã nhạc cung đình Huế...

Trong album này, tôi xin trình bày những bài dân ca của quê hương mình. Những bài nhạc được khẩu truyền từ cánh đồng bao la vô trong ngôi làng yên ả, từ Bắc vào Nam, lướt qua những khu phố bình dị Cổ đô Huế. Đây là những bài dân ca tôi đã nghe từ thuở nhỏ. Từ hàng trăm năm nay, dân ca thì chỉ có hát chứ không tấu. Nhưng trong album này, tôi và Sơn Mạch đã làm mới lại các bản dân ca quen thuộc của Việt Nam, từ bố cục, nhịp nhàng đến giai điệu đều khác lạ.

Chủ ý của tôi là gọi đến người nghe một cái nhìn khác, mới hơn, đương đại hơn; tuy nhiên, chúng tôi vẫn giữ nguyên hồn Việt trong dân ca. Tuy đây đó có những kỹ thuật mới của đàn tranh do tôi tự sáng tạo, nhưng phần lớn, tôi vẫn giữ y ngôn đàn cổ xưa mà tôi được lãnh giáo nơi thầy tôi. Tiếc thay, những ngón đàn xưa đó ngày nay đang dần thất truyền.

Có cái mới thì phải thật vững cái cũ.

Tôi và Sơn bắt đầu làm việc từ cuối tháng 7. Cả một mùa hè, mỗi tuần 3 lần, chúng tôi trao đổi qua Viber để dựng bài và ra những bản nháp đầu tiên. Vào cuối tháng 8, mọi tổng phổ đã được ký âm. Cả hai làm việc ngày đêm để bắt kịp thời gian. Nguyên tháng 9, chúng tôi gửi bản phân phổ cho các nhạc sĩ trẻ về bài. Giữa tháng 10, tôi bay về Việt Nam để cùng ráp nhạc với anh em. Sau một tuần tập dợt, chúng tôi bắt đầu trình diễn giới thiệu dự án. Chỉ trong 5 ngày trước khi bay về Pháp, các nhạc sĩ Việt Nam tập trung hết công sức và thời gian để thâu âm các phần violin, guitar, double bass, và bộ gõ. Khi trở lại Paris, tôi lao mình vào thâu tiếp phần đàn tranh tại Studio Séquenza của Thomas Vingtrinier, một trong những kỹ sư âm thanh mọc hay nhất ở Pháp. Toàn bộ album được chỉnh sửa, mix, và master trong tháng 12.

Làm việc vất vả 14 tiếng một ngày, album đã hoàn thiện vồn vện trong khoảng 6 tháng. Nhưng tôi cảm thấy chan chứa, nhẹ lòng và tràn đầy hạnh phúc.

Cộng tác với Sơn Mạch thật dễ chịu. Sơn hiểu rất nhanh những quan điểm của tôi và cực kỳ nhẫn nại những lúc tôi nóng tánh khi công việc bị trễ nãi hoặc có chuyện không vừa ý. Tình cảm của Sơn dành cho Âm nhạc là vô hạn. Tài năng của Sơn lại càng không thể phủ nhận và Sơn luôn hào hứng học thêm những điều mới. Chúng tôi vui vẻ trao đổi kinh nghiệm âm nhạc trong suốt quá trình làm album này. Cảm ơn Sơn rất nhiều, người em trai của tôi.

— Son Mach

Violinist, conductor and composer. Son has released 6 albums and is the leader of the Rondo Group, with himself at the violin, along with 3 other musicians at the guitar, cello and percussion. He is also at the head of the string quartet ensemble Chamber Strings and the TUSO (The United Saigon Orchestra).

His many appearances in musical shows on National Vietnamese TVs, Fashion Shows and events have established his authority in the musical landscape of Vietnam.

Regardless of his busy schedule, Son's passion to transmit his love for music to youngsters has led him to form the TUSO Junior, where young musicians from all borders can get together to perform annually.

His compositions are aired on two of Vietnam's largest airline companies

— Sơn Mạch

Tên thật: Mạch Thái Sơn. Anh sáng tác rất nhiều và đã phát hành 6 CD Albums. Anh có khả năng soạn nhạc và chỉ huy. Anh là người sáng lập ra nhóm nhạc Rondo Group, nhóm tứ tấu đàn dây Chamber Strings, và dàn nhạc The United Saigon Orchestra (TUSO). Anh thường xuyên xuất hiện trong những chương trình âm nhạc trên truyền hình, chỉ huy dàn nhạc trong các tuần lễ thời trang, các sự kiện âm nhạc lớn nhỏ trong nước, lưu diễn các trường đại học và trung học. Đặc biệt, anh có khiếu truyền cảm hứng cho các em thiếu nhi thích thú hơn với nhạc cụ. Từ năm 2017, anh đã thành lập thêm dàn nhạc TUSO Junior để kết nối các bạn thiếu nhi và thiếu niên nghiệp dư tham gia và học hỏi. Kết quả, dàn nhạc càng ngày càng lớn mạnh và được tín nhiệm nhiều hơn. Nhạc của anh được phát sóng trên hai hãng máy bay lớn nhất Việt Nam.

— Trai Nguyen

Beginning his musical studies from an early age, Trai is a much-sought guitarist in the V. POP industry. His harmonic research to enhance already existing songs is the reason why Trai is omnipresent on TV shows and concerts where he accompanies famous Vietnamese singers, at home and abroad.

— Trãi Nguyễn

Tên thật: Nguyễn Ngọc Trãi. Được giáo dục nghiêm khắc trong môi trường nhà dòng từ nhỏ, Trãi đã có một nhận thức tốt về âm nhạc. Anh đệm guitar rất tốt trong mảng nhạc nhẹ Việt Nam và luôn tìm tòi những hợp âm thú vị để những ca khúc quen thuộc trở nên độc đáo hơn. Anh tham gia nhiều chương trình truyền hình, đồng hành cùng các ca sĩ nổi tiếng trong cộng đồng người Việt trong nước và cả hải ngoại.

— *Huan Do*

Raised in a family of Christian Music traditions, Huan got his Music Diploma in double bass and currently continues his BA of Music at one of Vietnam's most prestigious conservatories, the Conservatory of Music of Ho Chi Minh City, and is the recipient of the International Toyota Scholarship.

His name figures among the “Young Talents” list and Huan regularly participates in national and international symphonic orchestras such as the HSBO, SPO, SPYO, TUSO ...

— *Huân Đỗ*

Tên thật: Đỗ Vinh Huân. Huân sinh ra trong một gia đình Công giáo có truyền thống âm nhạc mang âm hưởng Thánh đường, anh được hướng nghiệp nhập môn Double Bass từ lúc còn rất trẻ. Hiện anh là sinh viên tại Nhạc viện Thành phố Hồ Chí Minh, một trong những trường nhạc uy tín hàng đầu Việt Nam. Anh được học bổng nhiều năm liên tục tại Nhạc viện và một số học bổng quốc tế Toyota.

Huân nằm trong danh sách “Tài năng Trẻ” của Nhạc viện. Anh tham gia rất nhiều dàn nhạc lớn nhỏ trong thành phố: HSBO, SPO, SPYO, TUSO... và anh đồng hành rất nhiều dự án của các dàn nhạc giao hưởng quốc tế.

— *Dru Nam*

Born into a family of traditional musicians, Nam began his musical career at the age of 4. A passionate of fusion music, his percussion styles range from folk to jazz rhythms, he has been teaching drums and percussion for the past 14 years. Nam is Assistant Director and Marketing Manager at Van Anh Event Company/Vietnam, specialized in traditional/folk music events.

— *Dru Nam*

Tên thật: Đỗ Hoàng Nam. Sinh ra và lớn lên trong gia đình với truyền thống âm nhạc dân tộc, Dru Nam đã tiếp cận và biểu diễn từ năm 4 tuổi. Thời niên thiếu, anh đã tự tìm tòi về thể loại Fusion do có ảnh hưởng từ nhạc dân gian của gia đình và sở thích trống jazz.. Anh hiện là Giáo viên, nghệ sĩ Trống và Bộ Gõ với hơn 14 năm kinh nghiệm trong lĩnh vực âm nhạc, đặc biệt là âm nhạc dân tộc Việt Nam. Nhờ đó, anh đã nhận rất nhiều giải thưởng trong nước và quốc tế. Anh cũng là Phó Chủ tịch và Giám đốc Marketing của Van Anh Event Company, chuyên tổ chức các sự kiện về loại hình âm nhạc dân tộc Việt Nam.

— *Opening: Paddy Paddy*

The original title for this folk song from North Vietnam is Trống Cơm, literally meaning “Rice Drum”, a cylindric drum that can be tuned by smearing a layer of cooked rice on a small hole on the surface of the drum.

The song talks about love being woven while the drum is played.

Listening again to the song, what stroke me the most was not only the lyrics evoking love and rhythms, but also the fact that rice is the main cereal in Vietnam as wheat is in the Western world. It is the essence of life for the people.

I see endless fields of paddy slowly turning into rice as the seasons pass, I hear the rhythms of farmers ploughing the fields, planting green rice sprouts that would soon nourish healthy children running under the scorching heat of a tropical afternoon, happy to be part of a landscape of golden beauty, illustrated by a drum interlude with the rhythms of the Kỳ Lân (quilin) Dance.

— *Mở đầu: Trống Cơm*

Trống Cơm là một loại trống hình trụ, người chơi đeo trước ngực và dùng tay để vỗ vào hai mặt trống. Muốn điều chỉnh âm sắc của trống, người chơi phải dùng cơm để dán vào một lỗ nhỏ trên mặt trống. Vì thế người ta gọi là “trống cơm”.

Bài hát Trống Cơm nói về tình yêu được thêu dệt khi tiếng trống vang lên.

Nghe kỹ lời ca, tôi không những thấy cả tình yêu và nhịp điệu, mà còn thấy những cánh đồng dài vô tận, dập diu lúa vàng chín mùa.

Tôi nghe được những điệu hát của bà con nhà nông đi làm ruộng, nuôi dạy con em ăn mau chóng lớn. Tiếng trẻ em chơi đùa dưới ánh nắng gay gắt trưa hè. Hình ảnh tụi nhỏ cầm trống cơm múa Lân mới quen thuộc làm sao!

— *Childhood: Golden Steps*

A South Vietnamese nursery rhyme that all children sing. In Vietnam, we love stories of spirits and ghosts. Children shiver in exciting as their parents tell them tales of water demons and wandering souls. Bắc Kim Thang is the story of two childhood friends, one being caught by the Water Spirit under the bridge, unable to climb the ladder to regain the surface. Though originally a tragic story, this nursery rhyme eventually became a song that every child would sing while playing games.

Son Mach proposed a slow, steady rhythm to which I added melancholic harmonies. Harmonies of childhood remembrance and of bygone times.

— *Thơ ấu: Bắc Kim Thang*

Bài đồng dao mà bất cứ đứa trẻ nào ở miền Nam cũng biết. Ở Việt Nam, chúng tôi rất thích nghe kể chuyện ma. Trẻ em đứa nào cũng sợ khi nghe người lớn kể chuyện ông Kẹ, mẹ Mìn. Bắc Kim Thang là một câu chuyện nói về 2 người bạn, một người qua cầu té xuống nước chết chìm, còn người kia ở lại lo ma chay cho bạn mình. Dù cho lời ca là một câu chuyện kỳ dị đi chăng nữa, thì bài đồng dao này lại rất nổi tiếng và trở thành câu hát quen thuộc của tụi nhỏ khi chơi những trò dân gian.

Sơn Mạch đã biên soạn bài nhạc này với tiết tấu chậm rãi, nhẹ nhàng và tôi thì thêm vào những hợp âm lạ và buồn bã. Giai điệu tuổi thơ ủa về làm cho ta nhớ lại một thời dĩ vãng.

— *Friends: Piece of Cake*

A little boy steals cakes from his parents to offer them to his friend, tiptoeing in the night, lest his parents discover his deeds.

Lý Dĩa Bánh Bò is a sweet story that reminds me of the time when I would skip afternoon naps to finish the cassava cake in the refrigerator. In Vietnamese, we call this “ăn vụng” (eating leftovers).

I have completely changed the rhythmic structure of the song to fit it to a “disco” beat, a wink to one of the music genres I loved to listen to as a child. On the violin, Son reminds the listener of disco patterns usually played by the violin in the 70s’ (he wasn’t born yet, though, during those years ...)

— *Tình bạn: Lý Dĩa Bánh Bò*

Trong bài, có thằng nhỏ lén ba má đi ăn cắp cái bánh bò để dành cho bạn nó ăn. Nó rón rén đi trong đêm khuya vì sợ bị phạt đòn.

Lý Dĩa Bánh Bò là một bài nhạc dễ thương đã gợi cho tôi nhớ lại hồi nhỏ tôi bỏ ngủ trưa, lén đi lục tủ lạnh để ăn vụng bánh khoai mì. Tiếng Việt có từ “ăn vụng” rất đáng yêu. Tôi đã chuyển hoàn toàn giai điệu nguyên thủy của bài này sang điệu disco, một thể loại nhạc mà tôi thường nghe lúc nhỏ. Sơn đã khéo léo chuyển soạn những câu nhạc đặc trưng disco cho violin, để gợi nhớ dòng nhạc thập niên 70.

We all have our first moments where we would secretly “stalk” our first love. Lý Chiêu Chiêu describes a young man looking from the balcony at the water vendor gracefully moving along the streets. Perhaps nowadays, even in Vietnam, this trade no longer exists, but one thing for sure, the shyness of a first love remains as beautifully touching as ever. After I had worked out the harmonic structure for the song, Son Mach placed a light, monotonous pace for the double-bass. We then worked on the soft accelerando of the guitar as the song moves on, leading the listener into a carefree world of purity and tranquillity.

When was the first time one ever fell in love?

— *Lần đầu gặp mặt: Lý Chiêu Chiêu*

Ai trong chúng ta cũng có “tiếng sét tình ái” đầu tiên trong đời. Lý Chiêu Chiêu kể lại một anh thanh niên đang đứng hóng gió ở lầu Tây, ngó xuống thấy xiêu lòng một bóng dáng ai đang gánh nước bên đường. Có lẽ ngày nay, thậm chí ở Việt Nam, cảnh này cũng không còn nữa, nhưng chắc chắn một điều rằng mối tình đầu thẹn thùng vẫn là mối tình đẹp hơn bao giờ hết.

Sau khi tôi biên soạn cấu trúc bài xong, Sơn Mạch cho double bass diễn tả những bước đi nhịp nhàng, khoan thai. Phần guitar, chúng tôi sử dụng kỹ thuật accelerando để nhịp độ nhanh dần lên, khiến cho bài nhạc trôi đi bẽnh bồng. Người nghe sẽ cảm thấy thư thả trong không gian trong trẻo và yên tĩnh.

Vậy, mối tình đầu của bạn như thế nào?

— *Missing you: Tweet and Love*

“And so, the crow would sing: Shy shy you are at daytime, but stay stay you will till late the night... when will you return?”

Vietnamese men and women were often very shy before they wed, however, sensuality did exist, though dealt with discretion, daintiness, and above all, secrecy.

One of the most sensual rhythms I know is the tango, starting at a slow stride to end with a frantic burst of passion and voluptuousness. The fusion of this ancient South Vietnamese folksong Lý Qua Kêu with the pulse of an Argentinian or Spanish tango may seem unlikely, but this is the kind of music I love to make: the fusion of cultures and sounds.

— *Nhưng nhớ: Lý Qua Kêu*

“Kêu cái mà qua kêu... Ban ngày thì mắc cỡ, tối ở quên về. Rằng a í a ta về, là thương nhớ thương.”

Ngày xưa có câu: “nam nữ thọ thọ bất thân”, nghĩa là trước khi thành hôn, trai gái không được ở gần. Tuy nhiên, họ vẫn vượt qua định kiến, vượt qua rào cản để đến với nhau chỉ vì một chữ yêu.

Tôi cho rằng tango là điệu nhảy gợi cảm nhất, nên đã đưa điệu nhảy này vào bài nhạc. Mở đầu là nhịp điệu chậm rãi, càng về sau nhịp càng nhanh hơn để thể hiện tình yêu nồng cháy. Sự giao thoa giữa điệu lý Nam bộ của Lý Qua Kêu với điệu tango Tây Ban Nha hay Argentina đầy cảm xúc có lẽ còn xa lạ, nhưng đây là một thể loại nhạc mà tôi thường trải nghiệm: hòa hợp nhiều văn hóa và âm thanh lại với nhau.

— *In love: Ten Reasons to Love*

From ancient Huế, former Imperial City in Central Vietnam. The song is repeated ten times, each time with different words to describe the love one has for the other. Traditionally, ancient Vietnamese music is based on square beats/bar. Each measure can have 4, 8 or 16 beats, but never 3. I have taken the liberty to break the original structure of the song. *Lý Mười Thương* swirls around itself endlessly, evoking the circular movement of a waltz in slow motion.

— *Tâm trạng khi yêu: Lý Mười Thương*

Huế, cố đô ở miền Trung Việt Nam. Bài nhạc được lập đi lập lại những mười lần, nhưng lời ca thì khác nhau để diễn tả tình cảm của một người dành cho người mình thương. Nhạc cổ Việt Nam dựa theo nhịp chẵn, tức là 4 nhịp một khuôn, hoặc 8 nhịp, hoặc 16 nhịp, nhưng không bao giờ có nhịp 3/4. Tôi cố tình phá vỡ truyền thống để làm mới bài lý này. *Lý Mười Thương* như là một dòng xoáy cuốn đến vô tận, một vòng tròn chuyển động không ngừng trong điệu valse chậm rãi và lâng lâng.

— *Intimacy: Sweet Lies*

“In love we are with each other, in love, we take off our shirts. Back home, we lie to our parents, that crossing the bridge, the wind blew them away”. In ancient Vietnam, having intimacy before marriage was rare and forbidden. Did these lyrics, from one of the most famous North Vietnamese folk songs, *Qua Cầu Gió Bay*, tell the true story of the anonymous author, or was it just a fantasy? I felt that the uneven, whirling, amorous cadence of a blues narrates perfectly the story of our young lovers.

— *Gắn gũi: Qua Cầu Gió Bay*

“Yêu nhau cởi áo cho nhau,
Về nhà mẹ hỏi qua cầu gió bay”
Ngày xưa, yêu đương trước hôn nhân là chuyện cấm đoán. Nhưng chính lời ca *Qua Cầu Gió Bay*, một trong những bài nhạc nổi tiếng nhất của dân ca Quan họ, đã minh chứng rằng chuyện “gắn gũi” đó có thể là thật. Hay đây chỉ là một câu chuyện kể mà thôi?
Tôi cảm thấy nhịp blues phiêu bổng, cuốn cuộn, và đầy say đắm, mô tả chân thật cảnh một đôi trai gái trẻ đang yêu đương mặn nồng.

— *Blooming love: Flowers*

Lý Cây Bông is a joyful South Vietnamese song, typical of the cheerful, friendly character of people from the countryside. During village festivities, dances were part of the local customs, boys offered flowers to girls to win their hearts, they held hands and danced in circles. As always, with the desire to make music a universal bridge between people from various horizons, I thought that a salsa rhythm from the other side of the globe was the perfect choice. Son Mach and I are not specialists of South American music, but we tried our best to build that bridge. Music always brings people together.

— *Tình yêu nảy nở: Lý Cây Bông*

Lý Cây Bông là một bản dân ca Nam bộ, nhịp điệu vui tươi, dành cho những tâm hồn tình miền quê. Khi có hội làng, dân làng ủa nhau ra ca hát nhảy múa. Trai trẻ thường tặng bông cho thiếu nữ mong được lòng nàng. Rồi họ nắm tay nhau nhảy múa quanh vòng. Với lòng khát khao làm cầu nối âm nhạc, tôi nghĩ mình thử đưa điệu salsa của Nam Mỹ vào bài nhạc này xem sao. Thật đúng là không sai chút nào. Sở trường của tôi với Sơn Mạch không phải là dòng nhạc Latin, nhưng chúng tôi cố gắng xây dựng “cầu nối” này một cách hoàn hảo nhất. Âm nhạc luôn kết nối chúng ta.

— *Wedding Day: Ebony Horse*

And they lived happily ever after. Every story has an end. To finish this album, Son and I thought that *Lý Ngựa Ô*, the most famous of South Vietnamese folksongs, was the best choice. The song illustrates a dashing young man on his black horse riding to his bride's house to bring her back to their new home. The traditional *Trống Châu* (Praise Drum) adds to the excitement and joy of this special day.

— *Ngày tân hôn: Lý Ngựa Ô*

Và sau đó, họ sống bên nhau hạnh phúc mãi mãi. Câu chuyện nào cũng có kết cục có hậu. Để kết thúc album này, tôi với Sơn Mạch nghĩ ngay tới bài *Lý Ngựa Ô*, bản dân ca Nam bộ mà ai cũng biết. Lời ca kể rằng chàng trai cỡi con ngựa đen đến nhà cô dâu để đón nàng về dinh. Tiếng trống châu tùng tùng vang lên để mừng cho ngày vui của đôi lứa sống đời trăm năm.

A thousand thanks

Every time I finish an album, there is always a certain sense of pride and happiness. Proud to have been able to put into music all the things I wanted to express. Proud to finally be able to share my emotions, my memories, my longings. And happy. Happy that after all the hard work, the sleepless nights, the relentless efforts, I finally “made it”. Until the next album.

This time, I feel fulfilled, replenished. My heart swells with gratitude, and I am aware of how blessed I am.

Thank you, Papa and Man, for your education and love, without which I would never have become the person, the musician I am today.

Thank you, Master Hai Biểu, for your precious teachings, for your invaluable musical knowledge. I will forever cherish the ancient craft and techniques you have passed on to me. I know that they are endangered, but I will try my best to keep them alive.

Thank you, Son Mach, my “little brother”, for your patience and talent, for your dedication and friendship. I know working with me has not always been an easy task, but I so appreciate your ever willingness to do better, to go even further. We make a great team, and future projects await!

Thank you Huan Do for your hard work and punctuality, you always knew your double-bass parts perfectly!

Thank you Trai Nguyen for those beautiful guitar passages. I have often been impatient with you, have scolded you more than once, but you have then surpassed yourself to bring out the talent that lies within.

Thank you Dru Nam for your skill and virtuosity at the percussion. The Trống Châu now has a beautiful place in the musical landscape.

Thank you, Thomas Vingtrinier. As usual, your irreplaceable presence in the control room to capture each essence of the dan-tranh is a blessing. Your inestimable advice is a true gift for each album recorded with you.

Thank you, Kiet Tran, for our first studio collaboration in Vietnam. We all survived the oven hot recording room, but microphones and air-conditioning don't get along well. And we made it!

Thank you, Tung Nguyen for the beautiful photos. You had us roaring with laughter and made the shooting sessions a real treat!

Thank you Grey Ngn, My Phuong, for this beautiful cover. Deadlines were so hectic! But it's beautiful!

As always, thank you “L”. You are life itself. My life.

And again, thank YOU, my dearest fans and friends. An artist exists thanks to the beautiful people who listen to his music, and you make me exist.

Tri Nguyen

Mỗi lần hoàn thành một album, tôi luôn cảm thấy tự hào và hạnh phúc. Tự hào là vì tôi có thể đưa những điều mà tôi truyền tải vào trong âm nhạc của mình. Cũng tự hào vì cuối cùng tôi có thể chia sẻ cảm xúc, kỷ ức, và lòng khát khao của mình. Hạnh phúc. Tôi hạnh hạnh phúc vì sau một khối công việc đồ sộ, những đêm trằn trọc, những nỗ lực không ngừng, đến lúc thì cũng xong việc. Và như thế cho đến khi phải làm album tiếp theo.

Lần này, tôi cảm thấy chan chứa, và thực sự nhẹ lòng. Tim tôi chất chứa lòng biết ơn sâu sắc, và tâm niệm rằng mình như được ban phúc.

Con xin cảm ơn Papa và Mãn, người đã nuôi dạy và yêu thương con. Thiếu công ơn sinh dưỡng của Papa và Mãn, con không thể nào nên người và trở thành nhạc sĩ như ngày hôm nay. Đa tạ thầy Hai Biểu vì công ơn giảng dạy đàn tranh của thầy cho con. Con luôn mãi trân trọng ngón đàn cổ mà thầy đã truyền cho con. Con biết ngón nghề này đang dần thất truyền, nhưng con sẽ cố gắng hết mình để bảo tồn di sản này. Cảm ơn em trai Sơn Mạch vì tinh thần nhẫn nại, tài năng và sự cố gắng của Sơn, đặc biệt là tình huynh đệ chúng ta. Trí biết làm việc với Trí luôn không dễ dàng, nhưng Trí vẫn cảm kích Sơn vì lúc nào cũng chịu khó học hỏi, luôn muốn mình đi xa hơn. Tụi mình như hai anh em, làm việc chung lúc nào cũng vui (lâu lâu bị la chút xiu). Và sẽ có nhiều dự án sau này còn làm chung với nhau nữa.

Cảm ơn Huân Đỗ đã rất chăm chỉ, làm việc nghiêm túc, đúng giờ. Huân luôn hoàn hảo trong tiếng đồn double bass của mình.

Cảm ơn Trãi Nguyễn với ngón đồn guitar ngọt ngào. Trí thường xuyên gắt gao với Trãi và hay rầy Trãi, nhưng Trãi đã rất cố gắng vượt qua bản thân mình để vực dậy tài năng ẩn sâu bên trong.

Cảm ơn Dru Nam vì tài năng đánh trống và bộ gõ rất kỳ diệu. Trống châu giờ đây trở thành một điểm sáng trong làn nhạc thế giới.

Xin cảm ơn Thomas Vingtrinier, kỹ sư âm thanh. Như thường lệ, sự hiện diện của anh trong phòng thu để nắm bắt được từng tiếng đàn tranh ngân nga là một điểm phúc cho tôi. Những lời khuyên vô giá của anh luôn là món quà ý nghĩa cho từng album thu âm với anh.

Cảm ơn Trần Kiệt, người bạn kỹ thuật thu âm mà tôi lâu đầu tiên hợp tác ở Việt Nam. Nhớ những buổi thu âm nóng như lò lửa, vì khi thu âm thì tất cả hệ thống máy điều hòa phải tắt hết để tránh tạp âm lọt vào microphone. Nhưng cuối cùng mình cũng xong việc.

Cảm ơn nhiếp ảnh Tùng Nguyễn. Khi tác nghiệp, Tùng đã khiến cho cả nhóm thoải mái đùa giỡn để có bộ ảnh thật đẹp và tự nhiên.

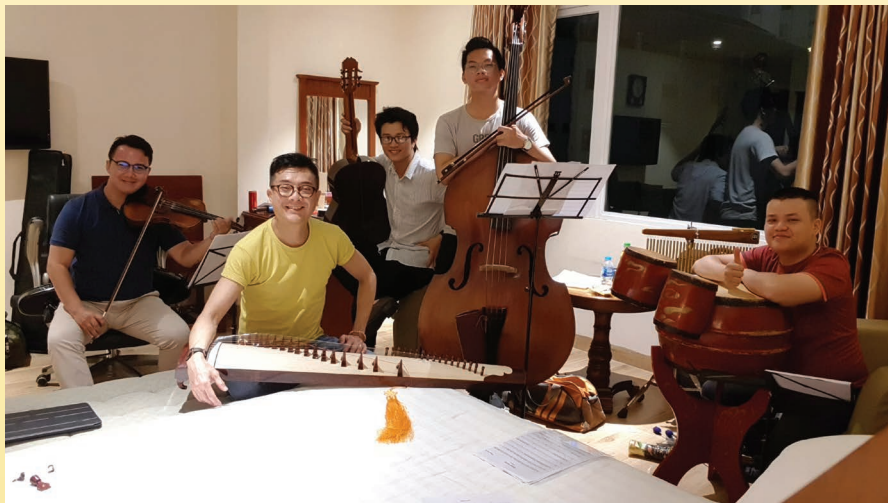
Cảm ơn Grey Ngn, bạn Mỹ Phượng đã thiết kế cover album này thật tài tình. Làm việc gấp rút căng thẳng, nhưng chuyện xong rất đẹp!

Và trên hết, xin cảm ơn các bạn, các fans, đã đồng viên, khuyến khích và thương yêu Trí. Thật không có gì quý hơn.

Trí Nguyễn

The picture diary

Rehearsal right after my arrival in Vietnam... in my hotel room!
Tập nhạc ngay khi vừa mới bay về Việt Nam... trong phòng khách sạn.

Between rehearsals, concerts and recording sessions, food was mandatory! The perfect moment to unwind with friends and colleagues. Street food, vegan food, sea food, you name it! ... Trai, our guitarist would usually race back home to his family after working with us, reason why he's not often on our "food orgy" pictures!

Dù cho có tập nhạc, biểu diễn, thu âm cực nhọc đến đâu, "có thực mới vực được đạo". Đi ăn là lúc thư giãn nhất với anh em và bạn bè. Đồ ăn ngoài đường, món chay, hải sản... bạn kể tên từng món ra coi! Trai, tay guitar trong nhóm, cứ sau buổi tập nào cũng phải về nhà với gia đình nên không đi ăn hàng chung với nhóm được. Đó là lý do mà không có hình Trai trong những lúc ăn chơi này.

The famous "bánh bò" from the song
"Piece of Cake".

Đĩa bánh bò trong bài nhạc "Lý
Đĩa Bánh Bò"

Private concert in front of Hi End specialists and hosted by Mr. Lầu Nhật Duy (on my left, picture below), owner of CLASS A Studio, Saigon's biggest and most prestigious recording studio.

Một buổi hòa nhạc tại tư gia của chuyên gia Hi-end Lầu Nhật Duy (thứ 3 từ phải, hình dưới bên trái), là chủ nhân của CLASS A Studio, một trong những phòng thu lớn và uy tín hàng đầu Sài Gòn.

With, on my right, Mr. Dang Thanh Tuan, an authority in the Hi End industry and CEO at ATLANTIC AUDIO CO. Ltd. Và cùng một chuyên gia Hi-end khác, anh Đăng Thanh Tuấn, CEO của Công Ty ATLANTIC AUDIO CO. Ltd (thứ 3 từ trái qua).

Presenting the album before its release to the Vietnamese audience.

The pictures are from the University of Social Sciences and Humanities Ho Chi Minh City. Thank you to all the deans, engineers, crew members, students who welcomed us with open arms and enthusiasm.

Trình diễn trước khi ra mắt album cho khán giả Việt Nam thường thức.

Địa điểm đầu tiên: Đại học Khoa học Xã hội và Nhân văn Thành phố Hồ Chí Minh. Xin chân thành cảm ơn các vị lãnh đạo, trường khoa, kỹ thuật viên âm thanh, đội ngũ cộng tác viên, sinh viên của trường đã rất hiếu khách và nhiệt tình với nhóm chúng tôi.

Cheerful colors from outdoor markets.
Màu sắc tươi xanh của thực phẩm ngoài chợ

2 days before heading back to Paris, I had spent 11 hours in the recording studio wrapping up everything... and it was my birthday. Ms. Quỳnh Paris (far right), one of Vietnam's top fashion designers, took me out to celebrate. The cake was divine!!

Hai ngày trước khi về lại Paris, tôi mất 11 tiếng để điều phối thu âm các phần violin, guitar, double bass và bộ gõ. Sinh nhật của tôi lại rơi đúng vào khoảng thời gian đó. Chị Quỳnh Paris (bìa phải), một trong những Nhà thiết kế Thời trang nổi tiếng tại Việt Nam, đã tổ chức sinh nhật cho tôi. Bánh kem thật là ngon!!

Back in Paris, intensive recording sessions at Studio Séquenza with Thomas Vingtrinier, followed by long days of meticulous editing and mixing. Mastering in a bit!

Trở lại Paris, chưa được nghỉ ngơi, tôi phải vô Studio Séquenza cùng Thomas Vingtrinier thu âm phần đàn tranh còn lại. Sau là những ngày liên tục chỉnh sửa và mixing để ra sản phẩm chất lượng nhất!

Those who made this album come to life

Produced by: Lunélios

Art Director & booklet notes: Tri Nguyen

Music by: Tri Nguyen & Son Mach

Dan-tranh: Tri Nguyen

Violin: Son Mach

Guitar: Trai Nguyen

Double-bass: Huan Do

Percussion: Dru Nam

Sound engineer, mixing, mastering (France): Thomas Vingtrnier/Studio Sequenza

Sound engineer (Vietnam): Tran Kiet/Wave Storm Studio

Cover & studio photography: Tung Nguyen

Stage photography: Nguyen Hoang Hiep

Other photography: Tri Nguyen

Cover Design: Grey Ng (Phuong Nguyen)

Graphic design: Wow Multimedia

<https://www.tringuyen.fr/>

<https://www.facebook.com/tringuyenmusic/>

https://www.instagram.com/tri_nguyen888/

